

Φ Ο Λ Α Ι

Τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα ἔργεται καὶ πάλιν, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν φράσιν, ἐπὶ τοῦ τάπητος. Τὸ λέγουν ὅλοι οἱ σοβαροὶ δημοσιογράφοι. Διότι κατῆλθεν ὁ νέος ἡγεμὼν Φερδινάνδος, ἡ Τουρκία σκέπτεται νὰ καταλάβῃ τὴν Κάτω Βουλγαρίαν καὶ ἡ Ρωσσία τὴν Ἄνω, οὕτω δὲ ἡ Βουλγαρία θὰ γίνῃ καὶ πάλιν ἄνω-κάτω, ἐὰν δὲν ἐπεμβῶσιν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν καταλαμβάνουσι . . . τίποτε ἀπὸ αὐτὰ, τὰ ὅποια σκέπτονται νὰ πράξωσι. Εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν νομίζομεν, ὅτι εὐρίσκονται καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀρθρογράφοι, αἵτινες ἀπὸ τοῦδε προβλέπουσι τὴν λύσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος.

Ἐν Ρωσσίᾳ ἰδίως τὰ πνεύματα ἕνεκα τοῦ ζητήματος τούτου εἶνε λίαν ἐξηρηθισμένα. Ἄλλοι προτείνουσιν ἄμεσον ἐνέργειαν, ἐνῶ ὁ «Πολίτης» διὰ κυρίου ἀρθροῦ λέγει, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κωμῆδία θὰ περαιωθῇ ταχέως καὶ ἄνευ τῆς ρωσικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις δικαίως διεμαρτυρήθη, πῶς δημόσιος ὑπάλληλος ἀναμιγνύεται εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν οὕτως ἀναφανδόν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς εἰδόμενος ὁ κ. τμηματάρχης τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως οὐδέποτε ἔγραψε τοιοῦτον ἀρθρὸν, διότι πρὸ μηνῶν ἀσχολεῖται εἰς τὰς διδασκαλικὰς μεταβολάς.

Ὅλα τὰ ζητήματα εἰσήγαγον ὁμολογουμένως πρὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ καὶ δικαίως, ἀφοῦ οὔτε νέαι τελωνιακαὶ καταταχρήσεις ἠκούσθησαν, οὔτε ἠγγέλθη ἡ ἀφίξις τοῦ κυρίου Πικραμυχαλοπούλου, οὔτε ἀνεφάνη ὁ καρχαρίας, οὔτε, ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ κ. Καζάζης διωρίσθη εἰς νέαν τινὰ θέσιν.

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ τοῦ κ. Καζάζη καὶ τῶν θέσεων του, δὲν κρίνομεν ἀκαιρὸν ν' ἀναγράψωμεν τὴν παρατήρησιν ἄλλου τινός καθ' ἣν ὁ κ. καθηγητὴς τοῦ φυσικοῦ δικαίου δὲν εἶνε πλέον φύσει ἀλλὰ θέσει μακρὸς.

Δὲν κατῆλθεν ὅμως μόνον ὁ πρίγκηψ τοῦ Κουβούργου, ἀλλὰ κατῆλθε καὶ τὸ θερμομέτρον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπὸ 37 εἰς 30 βαθμούς. Εἰς τὴν τοιαύτην καθόδον αἱ δυνάμεις μας δὲν διεμαρτυρήθησαν ἴσως διότι δὲν ἦσαν μεγάλαι ἐκ τῆς πολλῆς θερμότητος.

Ἐξεδόθη τέλος πάντων!
Μετὰ πολλὰς ὠδύνας τῆς Δικαιοσύνης εἶδε τὸ φῶς ἐπὶ τέλους τὸ κατὰ τοῦ Μανσόλα ἐντάλμα συλλήψεως. Ἦδη γεννᾶται τὸ ζήτημα, ποῖος θὰ συλλάβῃ τὸν ὠκύποδα τῶς πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Τοῦτο γνωρίζουσα καὶ ἡ Δικαστικὴ ἀρχὴ ἐντέλλεται τοῖς ἀρμοδίαις ὑπαλλήλοις τοῦ Κράτους τὴν σύλληψιν τοῦ θυμασίου πεζοπόρου διὰ τῆς ἀκολούθου προειδουποιήσεως:

Καὶ ἕκαστος ὑπάλληλος πρὸ ὀφθαλμῶν ἄς ἔχη
πῶς ὁ Μανσόλας περὶ πολὺ ἀπ' τὸν Βαργῶτη τρέχει.

Τί εἶνε ἡ ἔξις!

Ἐπληροφρήθημεν, ὅτι τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐ-

τηλεγράφησαν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις διακείμενον τὸν Ὀλυμπιονίκην ὡς ἐξῆς: «Ἐξεδόθη ἐντάλμα». Ὁ Μανσόλας ἀπήντησεν ἐσπευσμένως: «ἐξαργυρώσατέ το ἀμέσως καὶ στείλατε τὰ χρήματα». Ἐνόμισεν ἐκ παλαιᾶς συνηθείας, ὅτι πρόκειται περὶ ἐντάλματος σχετιζομένου μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

Ἀναγινώσκων ὁ κ. Μυριανθούσης εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς πιστώσεις, ἃς ἔλαβον ἐσχάτως τὰ ὑπουργεῖα, ἔλεγεν εἰς φίλον του ἀπελπιστικῶς:

— Τί περιμένετε ἀπὸ Κράτος τοῦ ὁποῦ τὰ ὑπουργεῖα συντηροῦνται μὲ πίστωση.

Ἀξενίσιος

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΤΑΦΙΕ

Λέγουν μ' αὐτὴ τῆ ζέστη μ' αὐτὴ τὴν ἀηθία
θὰ γίνῃ τῆς σταρίδος μεγάλη ἐσοδεία·
ἐγὼ θαρρῶ πῶς πάλι ἂν ἄλλη τόση γίνῃ
τὸ κράτος τῶν Ἑλλήνων ἐτὴ φτώχεια του θὰ μείνῃ

ΧΑΡΙΤΒΕ

Καὶ κάθε ἡμέρα καινούργιοι φόνοι
καὶ καινούργια νταραβέρια
κ' ἕνας τὸν ἄλλον σκοτόνει
μὲ κουμπούρια καὶ μαχαίρια

Κι' ὅσοι οἱ φόνοι ἐδοῦ πληθαίνουν
τόσαις χάριτες μοιράζουσι
κ' οἱ δολοφόνοι πῶς τὸ μαθαίνουν
ἄλλους φόνους ἐτοιμάζουσι.

Μαῦρος Τάτος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὁ κ. Πανγκιωτόπουλος μετετέθη εἰς Μουρλά τοῦ Αἰγίου. Θὰ εἶνε ὁ μόνος διδάσκαλος τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ συγχαρῇ ἐπὶ τῆ μεταθέσει του, ἀφοῦ μεταβαίνει εἰς μουρλά μέρη, ὅπου βεβαίως θὰ εὕρῃ μουρλά παιδιὰ.

Τί ἀνακολουθία!

Ὁ κ. Ράπτης μετετέθη εἰς Μαυρίκι καὶ ὁ κ. Χ. Οἰκονόμου εἰς Βελονάδες. Δὲν θὰ ἦτο φυσικώτερον νὰ μετετίθετο ὁ κ. Ράπτης εἰς Βελονάδες, ὅπου εὐκολώτερον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπαγγελματῶν του;

Καὶ μία ἐρώτησις:

Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον ὁ διδάσκαλος Ὀρμου κ. Ψάλτης νὰ μετετίθετο εἰς τὸν δῆμον Καλλιφωνίας, ἢ ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν ἤθελε τοῦτον διὰ τί νὰ μὴ μεταθέσῃ ἐκεῖ τὸν κ. Λύραν μετατεθέντα εἰς Ἄγιον Ἀνδρέαν;

Τί ἀποτρόπαιον!

Νὰ ἦσαι διδάσκαλος εἰς τὸν δῆμον Λουτροῦ καὶ αἰφνης